

به مناسبت سالروز آغاز جنگ تحمیلی اول و هفته دفاع مقدس

مشت گره کرده از شهریور ۵۹ تا اسفند ۴۰۴

سرمقاله

📖 > امروز چهل و ششمین سالروز آغاز دفاع مقدس است. در ۳۱ شهریور ۱۳۵۹، جنگی به ایران تحمیل شد که قرار بود معادلات تازه پس از انقلاب اسلامی را برهم بزند و ایران را دوباره به کشوری وابسته و تسلیم شده تبدیل کند. اما آن جنگ نه تنها به هدف خود نرسید، بلکه به هشت سال ایستادگی یک ملت تبدیل شد. هشت سالی که در نهایت یک حقیقت را برای دنیا تثبیت کرد: ایران پس از انقلاب اسلامی، حاضر نیست استقلال خود را دوباره واگذار کند. ۴۶ سال از آغاز آن جنگ گذشته است؛ ۴۶ سالی که در آن ایران و ایرانی، تجربه‌های فراوانی را از سر گذرانده‌اند. نسل‌ها عوض شده‌اند، مناسبات جهانی تغییر کرده، دشمنان و ابزارهای جنگ تغییر کرده‌اند و شکل مواجهه با ایران بارها دگرگون شده است، اما یک اصل همچنان ثابت مانده است: استقلال ایران و اراده ملت ایران برای حفظ آن. در فاصله ۴۶ سال گذشته، مردم ایران دو جنگ تحمیلی دیگر را نیز تجربه کرده‌اند؛ دو جنگی که کمتر از یک سال با یکدیگر فاصله داشتند و هر کدام، در مقیاس متفاوت، بار دیگر ایران را در برابر یک آزمون بزرگ قرار دادند: جنگ ۱۲ روزه سال گذشته و جنگ تمام عیاری که نهم اسفند سال گذشته به ایران تحمیل شد و همچنان ادامه دارد. سه جنگ تحمیلی که استقلال و اراده مردم ایران را به آزمون کشیدند. جنگ هشت ساله در شرایطی آغاز شد که انقلاب اسلامی هنوز نوپا بود. کشور تازه یک انقلاب بزرگ را تجربه کرده بود، ساختارهای نظامی و سیاسی در حال تغییر بنیادین بودند و بسیاری تصور می‌کردند ایران در برابر یک تهاجم گسترده خارجی توان ایستادگی ندارد. از همین رو، عراق با حمایت سیاسی، اقتصادی و تسلیحاتی قدرت‌های مختلف، از آمریکا گرفته تا برخی شبه‌کشورهای حاشیه خلیج فارس، وارد جنگ شد و تصور می‌کرد می‌تواند در مدتی کوتاه بخش‌هایی از خاک ایران را تصرف و جمهوری اسلامی را وادار به پذیرش شروط صدام کند. اما آنچه در عمل اتفاق افتاد، چیزی کاملاً متفاوت بود و اگرچه جنگ هشت سال طول کشید، اما ایران از آن با حفظ تمامیت ارضی و استقلال خود بیرون آمد. سال‌ها بعد، یک بار دیگر جنگ به ایران تحمیل شد. این بار در قالب جنگی ۱۲ روزه. باز هم ایران در برابر حمله تجاوزکارانه قرار گرفته بود و باز هم جامعه مقاومت ایرانی باید درباره نحوه مواجهه با این تهدید وجودی، تصمیم می‌گرفت. کمتر از یک سال بعد، جنگی مهیب‌تر، بار دیگر ایران را در یکی از سخت‌ترین آزمون‌های چند دهه عمر پر فراز و نشیب جمهوری اسلامی قرار داد. این بار صحنه نبرد با دهه ۶۰ تفاوت داشت. تفاوت دشمن جنایتکار آمریکایی- صهیونیستی با رژیم بعث، نوع تسلیحات به‌کارگیری شده توسط آمریکا، دامنه حملات و در نهایت اهداف جنگ، تغییر کرده بود. اما مسئله اصلی همان مسئله ۴۶ سال قبل بود. اینکه آیا حمله نظامی گسترده و تمام عیار، ترور و شهادت رهبر شهید انقلاب و فرماندهان ارشد نظامی، می‌تواند ملتی را که برای استقلال خود هزینه داده است، وادار به تسلیم کند؟ پاسخ این سه مقطع را باید در رفتار جامعه ایران جست‌وجو کرد. سه جنگ تحمیلی، سه آزمون بزرگ برای مقاومت، شرافت و استقلال مردم ایران بودند و در هر سه، جامعه ایران نشان داد که در لحظه‌ای که موجودیت و استقلال کشور در معرض تهدید قرار می‌گیرد، ابداً میدان را خالی نمی‌کند. مشخصاً نمی‌توان جنگ هشت ساله را با دو جنگ تحمیلی اخیر یکسان دانست. اما می‌توان در هر سه، یک خط ممتد تاریخی را مشاهده کرد. خطی که از یک تصمیم بزرگ و تاریخی در بهمن ماه سال ۱۳۵۷ آغاز شد؛ با تصمیم ملتی که می‌خواست استقلال از دست رفته و گم‌شده‌اش در تاریخ را دوباره به دست آورد. انقلاب اسلامی در یکی از مهم‌ترین وجوه خود، واکنشی به تجربه طولانی وابستگی و تحقیر بود. تجربه‌ای که جامعه ایران را به این نتیجه رسانده بود که کشور باید بتواند درباره سرنوشت خود، بدون دخالت قدرت‌های خارجی تصمیم بگیرد. از همین رو، استقلال یکی از مفاهیم مرکزی انقلاب اسلامی بود. اما استقلال زمانی معنا پیدا می‌کند که یک ملت بتواند از تصمیم خود دفاع کند. جنگ تحمیلی هشت ساله نخستین آزمون سرنوشت‌ساز این استقلال بود. بعد از آن، آزمون‌ها یکی پس از دیگری از راه رسیدند. هر بار شکل تهدید تغییر کرد و هر بار ابزار دشمن نیز متفاوت شد، اما یک اصل ثابت باقی ماند؛ اینکه حفظ استقلال هزینه دارد و تنها با مقاومت تحقق پیدا می‌کند. این هزینه را می‌توان در تاریخ ۴۶ سال گذشته، در نام و یاد هزاران شهید دید. جوانانی که در جبهه‌های جنگ هشت ساله جانشان را نثار کردند، نسلی که در سال‌های بعد برای حفظ امنیت کشور جنگید و بزرگ مردانی که در دو جنگ اخیر، توسط دشمن جنایتکار به شهادت رسیدند، همه در یک نقطه به هم می‌رسند: مقاومت و دفاع از ایران در برابر دشمن. از همین منظر، سه جنگ تحمیلی را باید سه فصل از یک داستان واحد دانست؛ داستان ملتی که هر بار در چار طوفان شد، قوی‌تر از آن خارج شد. سلام و درود بر تمام بزرگ مردان و زنانی که از ۳۱ شهریور سال ۱۳۵۹ تا امروز برای سربلندی ایران عزیز، به قیمت بر خاک افتادن خود، ایستادند. رضوان و رحمت الهی نثار خمینی کبیر که این مسیر نورانی را به ملت ایران نشان داد و زهی به سعادت آن ابر مردی که از آغاز جنگ تحمیلی هشت ساله لباس رزم بر تن کرد و خود را به خطوط مقدم نبرد رساند و بالاخره در جنگ تحمیلی سوم، مشت گره کرده‌اش هنگام شهادت، چراغ راه مدافعان وطن و آزادگان عالم شد.

#اعتراف افسر بازنشسته ارتش آمریکا

عقب نشینی؛ تنها گزینه پیش روی آمریکا

📖 > جنگی که درواشنگتن توهم آن را داشتند که با برتری نظامی آمریکا تعیین تکلیف شود، حالا به جایی رسیده که حتی اکنون چهره‌های نظامی آمریکا نیز به صراحت از شکست آن و لزوم عقب نشینی سخن می‌گویند. در همین ارتباط، سرهنگ دنیل دیویس، افسر بازنشسته ارتش آمریکا و تحلیلگر مسائل نظامی، می‌گوید اگر ترامپ بخواهد از جنگ ایران با چیزی که بتوان آن را پیروزی نامید خارج شود، باید توان نظامی و ساختار سیاسی ایران را به طور اساسی تغییر دهد. اما به گفته او، ارتش آمریکا اساساً ظرفیت تحمیل چنین نتیجه‌ای را ندارد. این افسر سابق تأکید کرده است که اگر به دنبال چیزی هستید که واقعاً شانس موفقیت داشته باشد و بتواند ما را از این فاجعه‌ای که خودمان را وارد آن کرده ایم خارج کند، برنامه عقب نشینی است. در ارتباط با جنگ شکست خورده آمریکا علیه ایران، مسئله اصلی، فاصله میان «برتری نظامی» و «تحقق هدف سیاسی» است. آمریکا شاید بتواند ضرباتی وارد کند، اما وارد کردن ضربه با تغییر دادن ساختار سیاسی و نظامی یک کشور بزرگ، دو مسئله کاملاً متفاوت است. در واقع، اکنون چالش اصلی واشنگتن پیدا کردن راهی برای پایان دادن به این جنگ است، بدون اینکه مجبور شود اهداف اولیه خود را به عنوان شکست خورده اعلام کند.

قاب

قاب‌هایی جدید از رواق کشور دوست؛ گذرگاهی به مشهد آقای شهید ایران

📖 > ویژه برنامه «کشور دوست» در این شب‌ها در حال ضبط است و این برنامه در هفته دفاع مقدس پخش خواهد شد.

آمریکاشناسی

آمریکا؛ دشمنی که جز زبان زور نمی‌فهمد

📖 > امروز دشمنهای جهانی جمهوری اسلامی اگرچه تودهنی سختی به وسیله‌ی شما مردم خوردند - آنها از روز و لحظه‌ی درگذشت رهبر کبیر انقلاب، انتظار دیگری داشتند؛ آن انتظار برآورده نشد؛ مردم ما به آنها تودهنی زدند؛ انقلاب به آنها تودهنی زد- اقلاً مطمئناً دست از خصومت و خباثت و توطئه و کید و مکر علیه انقلاب و نظام مظلوم جمهوری اسلامی برنمی‌دارند. ما باید در صحنه باشیم، مردم باید هشیار و بیدار باشند؛ دشمنی که در مقابل ما است، دشمنی است که بویی از ارزشهای انسانی نبرده و اگر ملتی را ضعیف و تسلیم‌پذیر و توسری خور یافت، لحظه‌ای برای ضربه زدن و لگدمال کردن معطل نمی‌کند و درنگ نمی‌کند. دشمنان ما - این قلدرهای معروف جهانی و در رأسشان آمریکا- جز زبان زور و قلدری هیچ چیز دیگر را درک نمی‌کنند و نمی‌فهمند. این جور نیست که ملایمت کردن در مقابل آنها و روی خوش نشان دادن به آنها، موجب جلب همکاری یا محبت یا انصاف آنها از خصوصتها و خباثتهایشان شود. روح فرعون‌ی خبیثی که در طول تاریخ، ملت‌ها و انسان‌ها را همواره لگدمال کرده و مظلوم کرده، امروز در کالبد همین قدرتها حلول کرده؛ هرگونه نرمشی را دلیلی می‌گیرند بر اقتدار خودشان.

نکاتی برگرفته از مباحثی نظری و تجربی رهبر شهید انقلاب درباره آمریکا
۲۳ خرداد ۱۳۶۸